

UNIVERZITET U NOVOM SADU FAKULTET TEHNIČKIH NAUKA NOVI SAD

Grupa 14 Teodora Kadić, PR20-2015 Igor Kuzmanović, PR31-2015 Bogdan Žugić, PR59-2015 Nevena Miletić, PR62-2015

Zadatak 28

Sigurnost i bezbednost u elektroenergetskim sistemima - Primenjeno softversko inženjerstvo -

Sadrzaj

1. OPIS REŠAVANOG PROBLEMA	3
2. TEORIJSKE OSNOVE	4
3. DIZAJN IMPLEMENTIRANOG SISTEMA	7
4. TESTIRANJE SISTEMA	9

1. OPIS REŠAVANOG PROBLEMA

Cilj implementacije je razvoj servisa za upravljanje bazom podataka koja sadrži poverljive podatke kriptovane tajnim ključem servisa primenom AES simetričnog algoritma. U ovoj implementaciji korišćeno je blokovsko šifrovanje AES algoritma sa ključem dužine 256 bita. Baza podataka (txt fajl) sadrži događaje generisane od strane validnih korisnika. Spisak validnih događaja je unapred definisan i čuva se u okviru resursnog (resx) fajla. U bazi podataka se uz odgovarajuću poruku skladište informacije o jedinstvenom identifikatoru entiteta, jedinstvenom identifikatoru klijenta koji generiše događaj i Timestamp kad je događaj generisan.

Klijent i servis se obostrano autentifikuju posredstvom sertifikata (ChainTrust) nakon čega servis razmenjuje tajni ključ, enkriptovan RSA algoritmom (koristeći javni ključ klijentovog sertifikata), sa klijentom tako da samo taj klijent može da ga dekriptuje. Koristeći ovaj tajni ključ svaki klijent može interno da pristupi bazi podataka i dekriptuje je.

Dodatno, servis omogućava klijentima sledeće akcije nad bazom podataka:

- Update (ažuriranje postojećeg sadržaja),
- Add (dodavanje novog entiteta) i
- Delete (uklanjanje postojećeg entiteta), u zavisnosti od toga da li klijent ima permisiju za izvršavanjem svake od pomenutih akcija.

Sve pokušaje uspešnog i neuspešnog pristupa bazi servis loguje u custom Windows Event Log-u. Radi detektovanja Denial-of-Service napada omogućeno je konfigurisati broj neuspešnih pokušaja izmene ili brisanja nad istim entitetom u određenom periodu. Alarm se šalje Intrusion Detection System-u (IDS) nakon prelaska ove granice. Intrusion Detection System generiše i ispisuje alarm na konzoli. Komunikacija između servisa i IDS komponente se ostvaruje putem Windows autentifikacionog protokola.

2. TEORIJSKE OSNOVE

1) Autentifikacija

Autentifikacija predstavlja bezvednosni mehanizam kojim se obezbeđuje validacija identiteta u okviru sistema

- Sertifikat X.509 (.cer) predstavlja digitalni identitet korisnika izdat od strane sertifikacionih tela (certification authority, CA). Sertifikat sadrži podatke o vlasniku sertifikata, period važenja sertifikata i informacije o izdavaocu sertifikata. U sertifikat se ugrađuje javni ključ korisnika (uz identifikator algoritma primenjenog za generisanje ključa, npr. RSA).. Svaki sertifikat je digitalno potpisan od strane sertifikacionog tela koje ga izdaje čime se potvrđuje da sertifikat zaista pripada podnosiocu zahteva. Na ovaj način je takođe moguće detektovati izmene u okviru samog sertifikata jer digitalni potpis obezbeđuje integritet podataka.
- PKCS#12 (.pfx) predstavlja zaštićenu arhivu koja se najčešće sastoji od X.509 sertifikata (.cer) i odgovarajućeg privatnog ključa (.pvk).
- Chain of Trust predstavlja listu uređenih sertifikata koji počinje sa korisničkim sertifikatom. Svaki naredni sertifikat u listi predstavlja izdavača prethodnog sertifikata. Poslednji sertifikat u listi je sertifikat glavnog sertifikacionog tela, odnoso Root CA. Jedan od načina provere validnosti korisničkog sertifikata je prolazak kroz ovu listu sertifikata i utvrđivanje da li su svi sertifikati validno izdati dok se ne dođe do glavnog sertifikacionog tela.
- Windows Authentication:

Windows autentifikacija podržava protokole NTLM i Kerberos.

NTLM (NT Lan Manager) je autentifikacioni protokol zasnovan na challenge-response autentifikacionoj šemi, čime je omogućena autentifikacija bez slanja poverljivih podataka (šifre). Problem kod ovakvih protokola je činjenica da servis mora da zna originalnu šifru svakog klijenta kako bi mogao da validira pristigli response. Dodatno, izostaje verifikacija servisnog identiteta od strane klijenta, odnosno protokol ne omogućuje obostranu autentifikaciju.

2) Autorizacija

Autorizacija je bezbednosni mehanizam kojim se proverava pravo korisnika za izvršenje određene funkcionalnosti sistema.

- RBAC (Role-Based-Access-Control) je mehanizam koji omogućava kontrolu pristupa sistemu autorizovanim korisnicima. RBAC se interpretira i kao role-based security. Svakom korisniku u sistemu se dodeljuju određena prava/uloge (roles) koje sadrže određene permisije. Permisije omogućavaju pristup različitim servisima/delovima sistema.

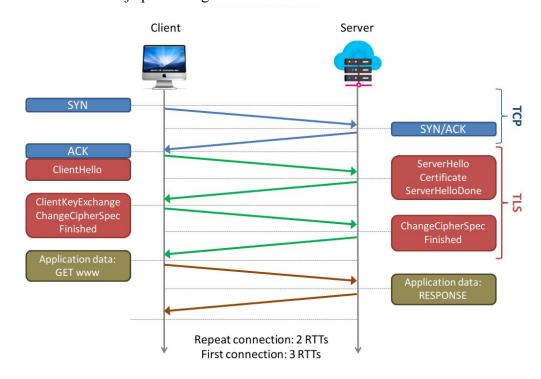
3) Poverljivost podataka

- Bezbedan TCP kanal (TLS over TCP) se postiže primenom TLS (Transport Layer Security) Handshake protokola, koji je odgovoran za autentifikaciju i razmenu ključeva neophodnih za sigurnu komunikacionu sesiju.

Handshake protokol upravlja koracima:

- -Postavljanje seta kriptografskih algoritama u cilju da obe strane koriste ista podešavanja
- -Autentifikacija servera i po potrebi klijenta
- -Razmena ključeva kad je obezbeđena sigurna sesija

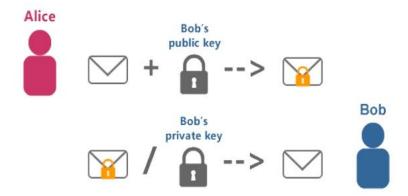
Server i klijent se autentifikuju uz pomoć javnih i privatnih ključeva, najčešće tako što pošiljalac poruku enkriptuje svojim privatnim ključem a primalac uspeva da je dekriptuje javnim ključem pošiljaoca i time se uveri da je poruka legitimna.

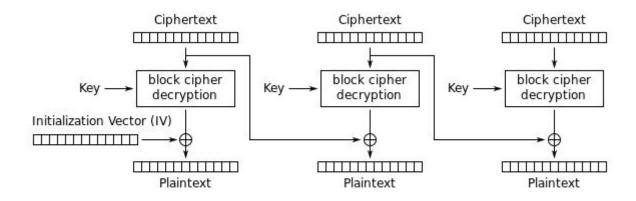
- RSA (Rivest–Shamir–Adleman) je algoritam koji asimetrično vrši enkripciju. To znači da ovaj algoritam zahteva dva ključa, jedan za enkriptovanje, i jedan za dekriptovanje. Dva ključa su najčešće poznati kao "javni" i "tajni".

Podaci enkriptovani javnim ključem mogu biti dekriptovani samo njegovim korespodentnim tajnim ključem.

Algoritam uzima javni ključ od strane kojoj se šalje i njime enkriptuje poruku čime obezbeđuje da će samo ta strana moći da poruku i dešifruje.

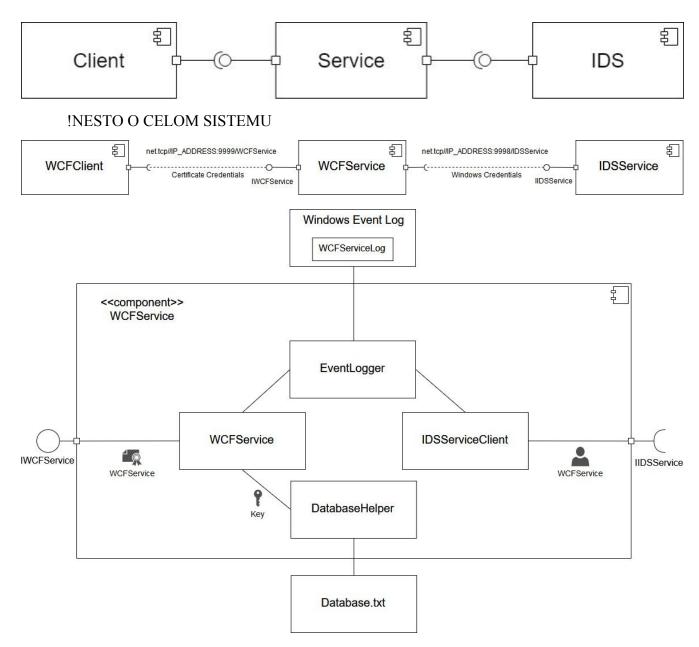

- AES (Advanced Encryption Standard) - CBC (Cipher Block Chaining) je algoritam koji koristi simetričan ključ, gde se enkripcija i dekripcija na klijentskoj i servisnoj strani vrši uz pomoć istog skrivenog kljuca. Režim rada AES-a je CBC, koji dodatno usložnjava podatke koji se enkriptuju. CBC radi tako što podatke podeli na predefinisane blokove memorije koje enkriptuje korak po korak. Prvi blok se enkriptuje uz pomoć prosleđenog ključa i nasumice generisanog vektora inicijalizacije (IV) dok se svaki sledeći blok enkriptuje uz pomoć kljuca i podataka dobijenih na osnovu prethodnog bloka.

- SecureString klasa .NET-a klasa reprezentuje tekst koji omogućava dodatnu meru bezbednost, time što izbegava skladištenje osetljivih podataka (tipa šifra) u radnoj memoriji. Za običan string, koji se ne može ručno ubaciti u queue za garbage collection (tj. kada se fizički briše iz memorije), ne može se predvideti kada će osetljivi podaci biti izbrisani, što predstavlja rizik pristupa osetljivim informacijama. SecureString, međutim, omogućava ručno brisanje pomoću sopstvene *Dispose* metode, pored standardnog brisanja tokom garbage collection-a. Mana SecureString-a je činjenica da se tekstu koji je sadržan ne može pristupiti direktno, već se mora preneti u radnu memoriju radi čitanja ili konvertovanja u običan string pri čemu se gubi prethodno dobijena poverljivost informacija.

3. DIZAJN IMPLEMENTIRANOG SISTEMA

WCFService komponenta nam omogućava autentifikaciju, autorizaciju i auditing korisnika koji se služe bazom podataka. Operacije WCFService klase implementiraju IWCFService interfejs.

```
public interface IWCFService
{
         byte[] CheckIn();
        bool Add(string content);
        bool Update(int entryID, string content);
        bool Delete(int entryID);
        byte[] ReadFile();
}
```

Prilikom konektovanja klijenta preko proxy-ja na WCFService metodom CheckIn() servis autentifikuje klijenta. Ukoliko je sve u redu, servis salje enkriptovan tajni ključ. Klijent, sada, u zavisnosti od svoje uloge i permisiji te uloge, ima pristup određenim metodama. Svi autentifikovani

klijenti su po prijemu ključa autorizovani da pristupe bazi podataka, tj. na zahtev će dobiti enkriptovanu bazu od servisa koju će prethodno dobijenim ključem moći da dekriptuju i deserijalizuju.

DatabaseHelper služi za manipulisanje bazom podataka koja je u .txt formatu. Pored toga implementovane su metode za dobavljanje sledećeg slobodnog ID, dodavanje, ažuriranje, brisanje i pakovanje cele enkriptovane baze u bajtove.

EventLogger omogućava vođenje istorijata aktivnosti u custom Windows Event Log-u. Evidentirajući svaku uspešnu autentifikaciju, uspešnu ili neuspešnu autorizaciju (pokušaj modifikovanja baze podataka) i svaki zahtev za iščitavanje baze podataka. U sebi ima sistem za detektovanje malicioznih pristupa nad svakim entitetom i Alarm() metodom obaveštava IDSService preko IDSServiceClient-a o kom entitetu se radi.

IDSServiceClient služi kao proxy za konekciju sa IDSService-om i prosleđuje mu informaciju kod kojeg je entiteta detektovan prevelik broj neautorizovanih pokušaja modifikacije.

WCFClient predstavlja komponentu koja služi kao proxy za komunikaciju između korisnika i WCFService-a. Ona sadrži sva potrebna podešavanja i kredencijale klijenta potrebnih za korišćenje servisa i implementira interfejs preko kojeg korisnik može da vrši neku od ponuđenih akcija.

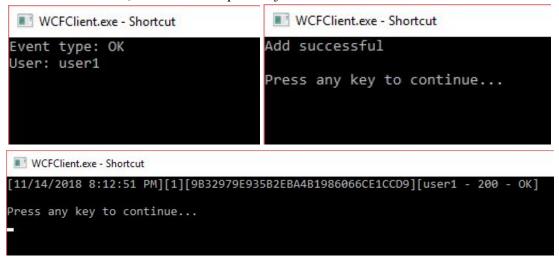
IDSService služi za obaveštavanje vlasnika WCFServis-a o mogućim detekcijama Denial-of-Service napada na sistem kako bi vlasnik u što kraćem roku mogao da adekvatno odreaguje i odbrani se od napada.

4

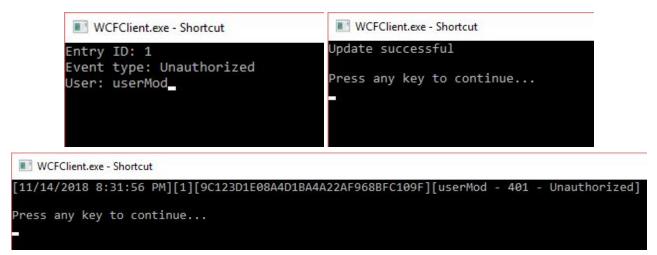
Arhitektura i dizajn implementiranog sistema, kao i detaljan opis korišćenih komunikacionh protokola, interfejsa i bezbednosnih mehanizama. Prilikom kreiranja arhitekturalnog dijagrama neophodno je naglasiti koja komponenta izlaže koji interfejs, kao i koji je tip autentifikacije korišćen između komponenti.

4. TESTIRANJE SISTEMA

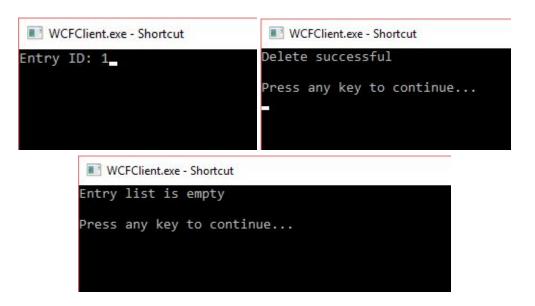
Uspešan Add: Korišćen WCFClient ili WCFSystemAdministrator sertifikat koji kao deo organizacione jedinice sadrže rolu 'Client', a samim tim i permisiju 'Add'.

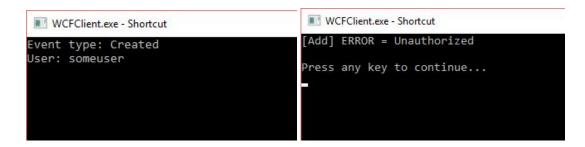
Uspešan Update: Korišćen WCFModerator ili WCFSystemAdministrator sertifikat koji kao deo organizacione jedinice sadrže rolu 'Moderator', a samim tim i permisiju 'Update'.

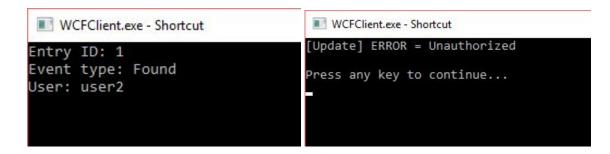
Uspešan Delete: Korišćen WCFAdministrator ili WCFSystemAdministrator sertifikat koji kao deo organizacione jedinice sadrže rolu 'Administrator', a samim tim i permisiju 'Delete'.

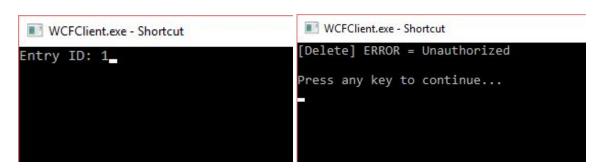
Neuspešan Add: Korišćen WCFModerator ili WCFAdministrator, čije role ne obuhvataju permisiju 'Add'.

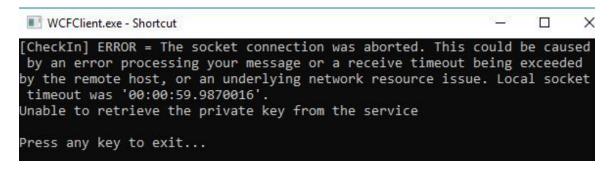
Neuspešan Update: Korišćen WCFClient ili WCFAdministrator, čije role ne obuhvataju permisiju 'Update'.

Neuspešan Delete: Korišćen WCFClient ili WCFModerator, čije role ne obuhvataju permisiju 'Delete'.

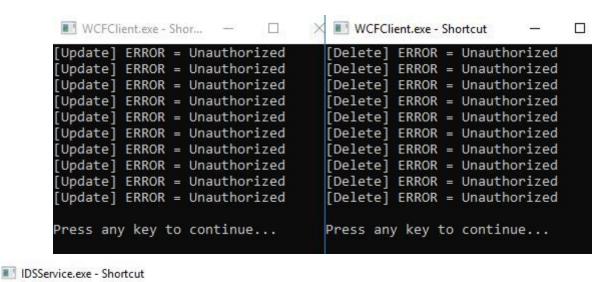
Nespešna autentifikacija klijenta: Korišćenjem sertifikata WCFBadClient sa strane klijenta, koji je potpisan od strane samog sebe, WCFService ustanovljuje da je sertifikat nevalidan i odbija konekciju.

Neuspešna autentifikacija servisa: Korišćenjem sertifikata WCFBadService sa strane servisa, koji je potpisan od strane samog sebe, WCFClient, pri pokušaju poziva metode 'CheckIn()' ustanovljuje da servis nema validan sertifikat i ne nastavlja sa radom.

Izazivanje alarma: Cilj ovog testa je simulacija dva kompromitovana klijenta koji pokušavaju da izvedu Distributed Denial-of-Service napad. Iskorišćena su dva klijenta koja koriste sertifikat WCFClient koji ima samo permisiju 'Add'. Oba klijenta, istovremeno, 10 puta na svakih 950ms šalju zahteve, jedan za Update, a drugi za Delete nad istim entitetom. WCFService je podešen tako da alarmira Intrusion Detection System ukoliko se nad istim entitetom u roku od 20 sekundi detektuje 10 neuspelih pokušaja modifikacije.

Service is ready [11/14/2018 10:24:23 PM][WCFService] Entry 1 has too many failed modification attempts